

CARSTEN AHRENHOLZ

"Valldoreix és un lloc ideal per a les famílies"

ESCRITOR

L'alemany Carsten Ahrenholz (1957) fa vint anys que viu a Catalunya i dos a Valldoreix. Ha escrit diverses obres de teatre i aquest any 2005 ha publicat la seva primera novel·la, "El vigilante" a ediciones Destino. L'escriptor actualment treballa en una nova obra de teatre i en la novel·la "Apuntes de Szczecin". Ahrenholz té el seu web a www.carsten-ahrenholz.com.

Com va iniciar-se a l'escriptura?
De formació, sóc escenògraf. Vaig treballar en un teatre de Colònia, però vaig decidir deixar-ho: em trobava bé en el món del teatre, però és clar, l'escenografia és interpretació, l'obra ja existeix, no és la creació lliure que parteix d'una pàgina en blanc, com d'un escriptor.

I va decidir ser escriptor.
Em va costar decidir-me; vaig refusar una bona oferta d'un teatre d'Hamburg, i vaig optar seriosament per l'escriptura. Com a escenògraf necessitava una certa infraestructura i, en canvi ara, amb un ordinador ja en tinc prou.

I què el va portar per aquestes terres?
Jo no tenia cap pretext per venir aquí; no sabia castellà, ni català, és clar, no coneixia ningú... Buscava un lloc per quedar-me; primer vaig estar a Roma, on sí que tenia un contacte, i després vaig venir aquí.

Va venir a viure directament a Valldoreix?
No, a Valldoreix fa dos anys que hi sóc. El febrer del 2006 farà vint anys que sóc a Catalunya. Vaig arribar-hi el 1986.

Què n'opina del Valldoreix d'avui?
Jo no sé si hauria marxat de Barcelona si no hagués tingut fills, però n'estic content. Per a les famílies és un lloc ideal, tranquil, envoltat de natura, i està molt ben comunicat...

Ja escrivia a Alemanya?
Poca cosa. Vaig fer un guió per a un

curtmetratge, però pròpiament vaig començar a escriure aquí.

I en castellà.
Sí. Vaig aprendre'l perquè la gent se'm dirigia en castellà... I el que escoltava al súper o a altres llocs, vaig començar a desxifrar-lo. Suposa una limitació, és cert, això d'escriure en un idioma estranger, però també hi ha d'altres avantatges. En alemany sempre em passava que no parava de corregir, hi havia un moment que ja no sabia si el text millorava o empitjorava. En castellà, en canvi, arriba un moment que ja no puc corregir més, i ho deixo. Jo penso que, com que tinc les meves dificultats pel llenguatge, el contingut creix més fàcilment.

Faci'ns cinc cèntims de la novel·la que ha publicat aquest any, "El vigilante".

Als anys 80, un jove artista a punt de consolidar el seu èxit com a pintor, desapareix el dia següent a la inauguració d'una exposició seva. Uns anys més tard, un dels seus companys d'estudis inicia una investigació molt personal del cas.

En què consisteix aquesta recerca?
Opta per inventar el que podria haver passat, cosa que el porta a seguir físicament les suposades passes del pintor desaparegut. Això li planteja una sèrie d'incògnites tant sobre el desaparegut com sobre la seva pròpia recerca.

Hi ha una dosi de crítica al món de l'art?
Sí, hi ha el pintor reeixit que va desaparèixer i el fracassat que el busca...

Què troba a faltar a Valldoreix?
Un mercat! Jo estava molt acostumat, a Barcelona, a anar a comprar a la Boqueria, al Mercat de Sant Antoni...; aquí, en canvi, has d'agafar el cotxe per qualsevol encàrec. L'altra cosa que trobo que no està resolta és el tema de les escombraries. Si vas a qualsevol poble de muntanya ja tenen uns contenidors per separar les escombraries, i aquí encara pengem les bosses al carrer.

